

رساله پولس به تیمتوس

سخنرانان و معلمین بزرگ، خیلی زود پیروانی می‌یابند و کلیسایی به وجود می‌آورند. مشعل رهبری دست به دست می‌گردد تا به ملکوت منتهی گردد. اما وقتی این بزرگان دست از کار خود می‌کشند یا می‌میرند، تشکیلات وابسته به آنها، کارآیی و اساس کار خود را از دست می‌دهد.

مردم برای شنیدن تعلیم پولس ازدحام می‌کردند. او با بیانی فصیح، با رغبت و پر از روح‌القدس، وفادارانه انجیل را در سرتاسر امپراطوری روم اعلام می‌کرد. به دنبال آن، زندگی مردم تغییر کرد و کلیساها بنیاد گذاشته شد. اما پولس می‌دانست که کلیسا باید روی مسیح بنا شود، نه بر کسی دیگر. او می‌دانست که دیگر فرصتی برای بنا، تشویق، تنبیه و تعلیم نخواهد داشت. از اینرو شبانان جوانی را آموزش داد تا بعد از او، رهبری کلیسا را بر عهده گیرند. پولس آنان را ترغیب می‌کرد تا زندگی و موعظه‌های خود را بر کلام خدا متمرکز سازند (۲ تیموتائوس ۱۶:۳ و ۱۷) و تا دیگران را برای کار خدمت، آموزش دهند (۲ تیموتائوس ۲:۲).

تیمتوس یک ایماندار یونانی بود که احتمالاً از طریق خدمت پولس به مسیح ایمان آورده بود. او که از پولس آموزش یافته بود و تربیت شده او بود، به‌عنوان مثالی زنده از آنچه که مسیح در بین غیریهودیان انجام داده بود، در برابر رهبران کلیسای اورشلیم ایستاد (غلاطیان ۱:۲-۳). او یکی از نزدیکترین دوستان و همسفران پولس بود. بعدها او سفیر مخصوص پولس شد (۲ قرنتیان ۵:۷-۱۶) و بالاخره ناظر کلیساهای کریت گردید (تیمتوس ۵:۱). پولس به‌تدریج و به دقت، تیمتوس را به یک رهبر بالغ مسیحی تبدیل کرد. نامه پولس به تیمتوس قدم دیگری است در همین جریان تعلیم و تربیت. پولس آنچه را که درباره چگونگی سازماندهی و رهبری کلیسا به تیموتائوس گفته بود، برای تیمتوس نیز بیان می‌کند.

پولس نامه خود را با تحیات و مقدمه‌ای طولانی‌تر از معمول شروع می‌کند. مقدمه نشان‌دهنده طرح کلی رساله در باب ترقی کردن در کار رهبری است که شامل خدمت پولس (۱:۱-۳)، مسؤولیت‌های تیمتوس (۴:۱-۵) و رهبرانی که تیمتوس باید تعیین و تربیت کند (۵:۱) می‌گردد. سپس ویژگی‌های شبان را بر می‌شمارد (۶:۱-۹) و آنها را با ویژگی‌های رهبران و معلمین دروغین مقایسه می‌کند (۱۰:۱-۱۶).

بعد، پولس اهمیت اعمال خوب را در زندگی یک مسیحی مورد تأکید قرار می‌دهد و به تیمتوس می‌گوید که چگونه آنها را به گروه‌های مختلف سنی در کلیسا مربوط سازد (۲:۲-۶). او تیمتوس را ترغیب می‌کند تا نمونه خوبی از یک ایماندار بالغ باشد (۷:۲) و با شهامت و قاطعیت کلیسا را تعلیم دهد (۹:۲-۱۵). سپس او درباره مسؤولیت‌های کلی مسیحیان در جامعه صحبت می‌کند؛ تیمتوس می‌بایست آنها را به مردم یادآوری می‌کرد (۳:۱-۸)، و نیز می‌بایست از مباحثات تفرقه‌انگیز اجتناب

مشخصات رساله به تیمتوس:

هدف:

راهنمایی تیمتوس در مورد مسؤولیتی که در کار نظارت بر کلیساهای جزیره کریت داشت.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

تیمتوس، ایماندار غیریهودی که نماینده مخصوص پولس در جزیره کریت بوده است.

تاریخ نگارش:

در سال ۶۴ میلادی یعنی تقریباً همزمان با اول تیموتائوس؛ احتمالاً در مکادونیّه در فاصله دو دوره حبس در روم، نوشته شد.

علت نگارش:

پولس تیمتوس را به کریت فرستاد تا کار نظارت و سازماندهی کلیساهای آنجا را بر عهده گیرد. در این نامه، پولس نحوه انجام وظیفه را برای او بیان می‌کند.

آیه کلیدی:

«تو را به این منظور در جزیره "کریت" گذاشتم تا هر چه لازم باشد برای تقویت کلیساهای آنجا انجام دهی؛ همچنین از تو خواستم که در هر شهر کشیشانی تعیین کنی تا دستوراتی را که به تو داده‌ام، اجرا کنند» (۵:۱)

افراد مهم:

پولس، تیمتوس

ورزد (۹:۳-۱۱). پولس رساله را با چند موضوع درباره سفرش و سلامهای شخصی، به پایان می‌برد (۱۲:۳-۱۵).
با خواندن این رساله شبانی، از تشکیلات و زندگی کلیسای اولیه و اصول اولیه برای بنای کلیساهای معاصر، آگاهی پیدا خواهید کرد. اما در ضمن باید بدانید که چگونه یک رهبر مسؤول مسیحی باشید. رساله به تیطوس را بخوانید و مانند پولس مردان و زنان را برای رهبری و تعلیم دیگران، تربیت کنید.

محل‌های مهم:

کریت، نیکوپولیس

جنبه‌های خاص:

رساله به تیطوس به لحاظ دستورالعمل‌های داده‌شده به رهبران (مشایخ)، به اول تیموتائوس بسیار شباهت دارد.

پولس لزوم داشتن زندگی صحیح و نظم کلیسایی را در جزیره‌ای بیان می‌کند که مردمش به تنبلی، پرخوری، دروغ‌گویی و شرارت معروف بودند. مسیحیان موظفند هم انضباط فردی داشته باشند و هم انضباط کلیسایی. بر ما واجب است که امروز این پیام را اطاعت کنیم درحالی که جامعه ما، ارج و بهایی برای انضباط نمی‌نهد. اگرچه ممکن است دیگران توجهی به تلاشهای ما نکنند، ولی ما باید زندگی آبرومندانه‌ای داشته باشیم، دولت را اطاعت کنیم و گفتار خود را زیر کنترل بیاوریم. ما باید در کلیسا با یکدیگر در مصالحه زندگی کنیم و در جامعه، نمونه زنده‌ای از ایمانمان باشیم.

تقسیم‌بندی کلی

۱- رهبری در کلیسا

(۱:۱-۱۶)

۲- زندگی صحیح در کلیسا

(۱:۲-۱۵)

۳- زندگی صحیح در جامعه

(۱:۳-۱۵)

موضوعات مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت
زندگی خوب	مژده نجات به این معنی است که ما نمی‌توانیم بوسیله زندگی خوب نجات بیابیم؛ ما تنها بوسیله ایمان به مسیح نجات یافته‌ایم. اما انجیل زندگی مردم را طوری تبدیل می‌کند که آنها در نهایت دست به اعمال خوب می‌زنند. خدمات ما، ما را نجات نمی‌دهند، اما نجات یافته‌ایم تا خدمت کنیم.	زندگی خوب شهادتی است از قدرت انجیل. ما در مقام مسیحی باید برای خدمت کردن متعهد باشیم و تعلیم بگیریم. آیا شما با خدمت به دیگران، ایمان خود را به مرحله اجرا در می‌آورید؟
اخلاق	مسئولیت تیطوس در کثرت این بود که رهبرانی را تعیین کند تا انضباط و تعلیم صحیح را حفظ کنند. از این جهت پولس فهرستی از خصوصیات ویژه رهبر را بیان می‌دارد. اخلاق و رفتار آنها در خانواده، صلاحیت آنان را برای خدمت در کلیسا، آشکار می‌سازد.	برای اینکه رهبری مسیحی باشیم، داشتن تحصیلات یا پیرو به تنهایی کافی نیست. شما باید فردی خوددار، روحانی، دارای صلاحیت اخلاقی و رفتار مسیحی باشید. شخصیت شما درست به اندازه کارهایتان مهم است.
روابط کلیسایی	تعلیمات کلیسایی باید گروه‌های مختلف را در بر گیرد. مسیحیان مسن‌تر باید تعلیم دهند و برای مردان و زنان جوان نمونه باشند. هر گروه سنی، درسی برای آموختن دارد و نقشی برای ایفا کردن.	زندگی درست و روابط صحیح، منطبق با تعلیم صحیح است. در پی رشد ایمانتان، روابط صحیحی را با دیگر ایمانداران برقرار سازید.
شهروندی	مسیحیان نه فقط در کلیسا، بلکه در جامعه نیز باید اعضای خوبی باشند. ایمانداران باید از دولت اطاعت کنند و با درستکاری به کار پردازند.	نحوه انجام وظایف شهروندی، شهادتی است برای دنیایی که چشم به ما دوخته است. زندگی اجتماعی شما باید به اندازه زندگی کلیسایی‌تان، محبت مسیح را منعکس سازد.

۱- رهبری در کلیسا

از طرف من، پولس، خدمتگزار خدا و رسول عیسی مسیح،
 به تیطوس، فرزند حقیقی‌ام، مطابق ایمانی که بطور مشترک دارا می‌باشیم.
 از درگاه پدرمان خدا و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، برای تو طالب فیض و
 رحمت و آرامش هستم.
 خدا مرا فرستاده تا ایمان برگزیدگان او را تقویت نمایم و حقایق الهی را به
 ایشان بشناسانم، حقایقی که زندگی انسان را دگرگون می‌سازد و او را بسوی
 زندگی جاوید هدایت می‌کند. وعده این زندگی جاوید را خدا حتی پیش از
 آفرینش جهان داده بود، و برای همه ما مسلم است که خدا هرگز دروغ
 نمی‌گوید. اما در زمان مناسب، خدا این وعده را در پیغام نجات‌بخش انجیل
 آشکار ساخت و مرا نیز مأمور فرمود تا این پیغام را به همه اعلام نمایم. بلی،
 طبق حکم نجات‌دهنده ما خدا، من مأمور شده‌ام تا این وظیفه را به انجام
 برسانم.

۱:۱

۱ تیمو ۴:۲ + ۳:۶

۲ تیمو ۹:۱ + ۲۵:۲

۲:۱

۱ تیمو ۹:۱

تیط ۷:۳

۳:۱

اعما ۱۵:۹

۱ تیمو ۱۱:۱

۲ تیمو ۱۷:۴

تیط ۱۰:۲

۱:۱ پولس این نامه را بین حبس اول و دوم در روم
 نوشت (قبل از اینکه ۲ تیموتائوس را بنویسد) تا تیطوس
 را در کار با کلیساهای جزیره کریت راهنمایی کند.
 پولس همراه تیطوس از کریت ملاقات به عمل آورده و
 تیطوس را برای خدمت در آنجا گذاشته بود (۵:۱).
 کریت مرکز تربیت سربازان رومی بود. از اینرو، این
 جزیره کوچک، به شدت تحت تأثیر بت‌پرستی بود.
 پس، کلیسا در کریت احتیاج به رهبر مسیحی نیرومندی
 داشت.

۱:۱ در یک عبارت کوتاه، پولس دلیل خود را برای
 زندگی کردن برای ما تشریح می‌کند. او خود را غلام
 (یا خدمتگزار) خدا می‌نامد، یعنی او متعهد بود که خدا را
 اطاعت کند. این اطاعت و تسلیم باعث شده بود که او
 زندگی‌اش را صرف موعظه درباره مسیح کند. شما هدف
 زندگی‌تان را چگونه تعریف می‌کنید؟ شما خود را وقف
 چه چیزی کرده‌اید؟ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره
 پولس به شرح حال او در فصل ۹ کتاب اعمال رسولان
 مراجعه کنید.

۲:۱ بنیاد ایمان ما تکیه به صفات الهی است. از
 آنجایی که او راستی است، پس منبع تمامی راستی
 است و نمی‌تواند دروغ بگوید. زندگی ابدی که او به ما

وعده داده است، از آن ما خواهد بود، چون او به
 وعده‌هایش عمل می‌کند. ایمان خود را بر خدای قابل
 اطمینان که هرگز دروغ نمی‌گوید، بنا کنید.

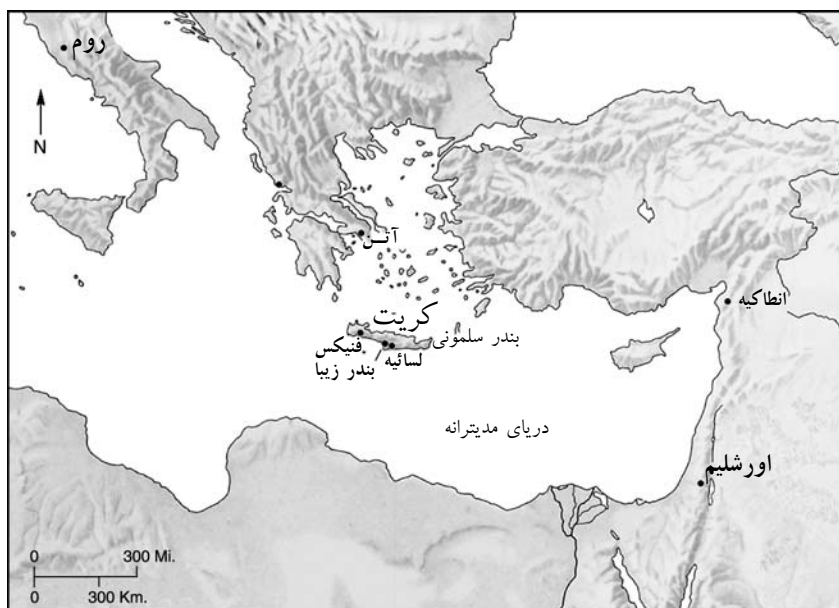
۳:۱ خدا، «نجات‌دهنده ما» نامیده شده است (۳:۱)،
 همانطور که عیسی نجات‌دهنده است (۴:۱). عیسی با
 مردن برای گناهان ما نجات را عملی ساخت، بنابراین
 نجات دهنده ماست. خدا نقشه نجات را کشید و گناهان ما
 را آمرزید؛ بنابراین او نیز نجات‌دهنده ماست. هم پدر و
 هم پسر در نجات ما نقش دارند.

۴:۱ تیطوس یونانی، یکی از مطمئن‌ترین و
 قابل‌اعتمادترین همکاران پولس بود. پولس تیطوس را
 برای چندین خدمت مخصوص به قرنتس فرستاد تا کلیسا
 را در مشکلاتش کمک کند (۲ قرنتیان ۸ و ۷). همچنین
 پولس و تیطوس با هم به اورشلیم (غلاطیان ۳:۲) و
 کریت (۵:۱) سفر کردند. پولس او را در کریت گذاشت
 تا باعث رشد کلیساهای نوین‌باد گردد. پولس از تیطوس
 آخرین بار در ۲ تیموتائوس ۱۰:۴، یعنی آخرین نامه
 پولس که در دست داریم، یاد می‌کند. تیطوس استعداد
 رهبری داشت، از این جهت پولس به او مسؤولیت‌های
 رهبری را می‌دهد، و او را ترغیب می‌کند تا از
 استعدادهایش استفاده کند.

ویژگی‌های رهبران کلیسا

۵:۱
اعمال ۲۳:۱۴۶:۱
اتیمو ۴-۲:۳۷:۱
قرن ۴:۱
اتیمو ۳ و ۲:۳

۵ تو را به این منظور در جزیره «کریت» گذاشتم تا هر چه لازم باشد برای تقویت کلیساهای آنجا انجام دهی؛ همچنین، از تو خواستم که در هر شهر کشیشانی تعیین کنی تا دستوراتی را که به تو داده‌ام، اجرا کنند. ۶ اما فراموش نکن شخصی که بعنوان کشیش تعیین می‌کنی، باید مورد احترام همه باشد. او باید شوهری وفادار برای یگانه همسر خود باشد و فرزندانش نیز با ایمان باشند تا کسی نتواند ایشان را به چشم ولگرد و یاغی نگاه کند. ۷ کشیش باید بی‌عیب باشد چون مسئول کار خداست؛ او نباید بی‌ادب و تندخو، مشروب‌خوار و اهل

تیطوس به کریت می‌رود طبق روایات، بعد از آنکه پولس از زندان روم آزاد شد، او و تیطوس مدتی با هم سفر کردند. آنها در کریت توقف نمودند و وقتی زمان آن رسید که پولس می‌بایست آنجا را ترک کند، تیطوس را در کریت گذاشت تا به کلیساهای آنجا کمک کند.

ویژگی‌هایی را که یک کشیش باید داشته باشد، شرح می‌دهد. او دستورالعمل‌های مشابهی را به تیموتائوس برای کلیسای افسس می‌دهد (مراجعه کنید به تیموتائوس ۳:۱-۷؛ ۲۲:۵). دقت کنید که بیشتر ویژگی‌هایی که بیان می‌کند، دربرگیرنده خصوصیت است نه دانش یا مهارت. روابط شخص با دیگران و شیوه زندگی او آینه‌ای است که رفتار و اخلاق او را منعکس می‌سازد. وقتی کسی را برای سمت رهبری ارزیابی می‌کنید، این ویژگی‌ها را در نظر بگیرید. اگر لازم باشد رهبر یا کشیشی داشته باشید که بتواند کلام خدا را به نحو مؤثری موعظه کند، موضوع به مراتب مهم‌تر خواهد بود، بطوری که باید کسی انتخاب شود که بتواند طبق کلام خدا زندگی کند و نمونه‌ای باشد تا دیگران از او پیروی کنند.

۵:۱ کریت، جزیره‌ای کوچک در دریای مدیترانه بود که تعداد زیادی یهودی در آن زندگی می‌کردند. کلیساهای آنجا را احتمالاً یهودیان اهل کریت که در روز پنطیکاست در اورشلیم حضور داشتند (اعمال ۱۱:۲) بنیاد نهاده بودند، یعنی ۳۰ سال پیش از اینکه پولس این نامه را بنویسد.

۵:۱ لازم بود هر کلیسا، رهبرانی روحانی داشته باشد، و پولس در کلیساهای مختلف کشیشانی تعیین کرده بود (اعمال ۲۳:۱۴). این افراد، علیرغم همه مخالفت‌ها، با کمک به رشد روحانی ایمانداران و تجهیز آنها جهت زندگی برای عیسی مسیح، کلیساهای رهبری کردند.

۹-۵:۱ کلمه یونانی برای «رهبران یا شبانان» اینجا «کشیشان یا مشایخ» است. پولس به‌طور خلاصه برخی از

نزاع باشد. برای مال دنیا نیز نباید حرص و طمع داشته باشد،^۸ بلکه باید مهمان‌نواز و دوستدار اعمال خیر باشد. او باید شخصی روشن‌بین، منصف، پاک و خویشتن‌دار باشد.^۹ باید به حقایقی که آموخته، ایمان و اعتقادی راسخ داشته باشد، تا بتواند آنها را به دیگران تعلیم دهد و به کسانی که با آنها مخالفت می‌کنند، نشان دهد که در اشتباهند.

خطر انبیای دروغین

^{۱۰} زیرا اشخاص یاغی و نامطیع بسیارند، خصوصاً در میان آن دسته از مسیحیان یهودی‌نژاد که معتقدند مسیحیان نیز باید احکام دین یهود را اجرا کنند. اما سخنان ایشان پوچ و گمراه کننده است.^{۱۱} پس باید دهان ایشان را بست، زیرا خانواده‌های بسیاری، در اثر سخنان آنان از راه راست منحرف شده‌اند. این معلمین گمراه که چنین تعالیمی می‌دهند، فقط به فکر کسب منافع مادی می‌باشند.^{۱۲} حتی یکی از خود ایشان که ادعای پیغمبری هم می‌کند، دربارهٔ آنان گفته است: «اهالی کریت، همه دروغ‌گویند؛ مانند حیوانات تنبلی هستند که فقط برای شکم زندگی می‌کنند.»^{۱۳} گفتهٔ او درست است. بنابراین، لازم است به مسیحیان کریت خیلی جدی حکم کنی تا در ایمان و اعتقاد خود قوی باشند؛^{۱۴} و اجازه نده به افسانه‌های یهود و سخنان مردمانی که از راستی منحرف شده‌اند، گوش فرا دهند.

۸:۱
تیمو ۲:۳ و ۳

۹:۱
تسا ۲: ۱۵

۱۰:۱
اعما ۱:۱۵
قرن ۱۳:۱۱
تیمو ۶:۱
۱۱:۱
تیمو ۱۳:۵ ؛ ۵:۶

۱۳:۱
قرن ۱۰:۱۳
تیمو ۲۰:۵
۱۴:۱
کول ۲۲:۲
تیمو ۴:۱
تیمو ۴:۴

می‌کنند که مسیحی هستند. عیسی و رسولان بارها برعلیه معلمین دروغین اعلام خطر کردند (مراجعه کنید به مرقس ۲۲:۱۳ ؛ اعمال ۲۹:۲۰ ؛ ۲ تسالونیکیان ۳:۲-۱۲ ؛ ۲ پطرس ۳:۳-۷)، چون تعالیم آنها حمله‌ای بود به حقانیت و تمامیت بنیادهای ایمان مسیحی. شما می‌توانید معلمین دروغین را از دیگران تشخیص دهید چون اولاً آنها بیشتر توجه‌شان روی خودشان است تا مسیح؛ دوم، از شما می‌خواهند دست به عملی بزنید که باعث تضعیف ایمان شما یا لطمه وارد کردن به آن می‌شود؛ سوم، آنها هیچ اهمیتی به طبیعت الهی مسیح یا الهامی بودن کتاب مقدس نمی‌دهند؛ چهارم، کلیسا را ترغیب می‌کنند تا در تصمیم‌گیری بیشتر بر قضاوت‌های انسانی متکی باشد تا بر دعا و راهنمایی‌های کتاب مقدس.

^{۱۲:۱} پولس یک بیت از یک شعر شاعر و فیلسوفی به نام «پی‌منی‌دس» را که ۶۰۰ سال قبل از مسیح زندگی می‌کرد، نقل قول می‌کند. «مانند کریتی‌ها» اصطلاحی بود به معنای کسی که متقلب و دروغگو است. پولس از یک اصطلاح آشنا استفاده می‌کند تا حقیقتی را بیان دارد.

^{۱۰:۱} **ایمانداران شریعت‌گرا** در بسیاری از کلیساهایی که پولس انجیل را در آنها موعظه کرده بود، مشکل ایجاد کرده بودند. اینان یهودیانی بودند که به غیریهودیان تعلیم می‌دادند که باید تمامی شریعت یهود را قبل از اینکه مسیحی شوند، اطاعت کنند. این موضوع بسیاری از نوایمانان را گیج کرده بود. پولس می‌بایست به کلیساهای مختلف نامه می‌نوشت تا به آنها کمک کند که پی ببرند ایمانداران غیریهودی برای مسیحی شدن، لازم نیست اول یهودی بشوند چون خدا هرکسی را که با ایمان نزد او می‌آید، می‌پذیرد (مراجعه کنید به رومیان ۱:۱۷ ؛ غلاتیان ۲:۳-۷).

^{۱۴-۱۰:۱} پولس به تیطوس گوشزد می‌کند که مراقب معلمین دروغین باشد، کسانی که مدعی‌اند کلام خدا را بر زبان می‌رانند اما پیامشان مطابقتی با کلام ندارد. بعضی از معلمین دروغین در گمراهی بسر می‌برند چون بدون مقایسه با کتاب مقدس، درباره عقاید نادرست خود سخن می‌گویند. عده‌ای دیگر انگیزه‌های شریانه‌ای دارند، به این ترتیب که فقط به‌خاطر بدست آوردن پول زیاده‌تر، تجارت، یا احساس قدرت از رهبر بودن در کلیسا، وانمود

۱۵:۱ کسی که دلش پاک است، همه چیز را پاک و خوب می‌بیند؛ اما کسی که دلی سیاه دارد و بی‌ایمان است، همه چیز را ناپاک و بد می‌بیند، چون همه چیز را از دریچه افکار ناپاک و وجدان آلوده خود می‌بیند. ^{۱۶} اینگونه انسانها ادعا می‌کنند که خدا را می‌شناسند، اما اعمالشان ثابت می‌کند که دروغ می‌گویند؛ ایشان چنان سرکش و منحرف هستند که قادر به انجام هیچ کار خوبی نمی‌باشند.

۱۵:۱
لو ۳۹:۱۱
روم ۱۴:۱۴
۱۶:۱
حز ۳۱:۳۳
۱ تیمو ۸:۵
۲ تیمو ۸:۳
۱ یو ۴:۲

۲- زندگی درست در کلیسا

۲ اما تو شیوه صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. به مردان سالخورده تعلیم ده که باوقار و سنگین و خویشتن‌دار باشند؛ به حقیقت ایمان داشته باشند و هرکاری را از روی محبت و صبر انجام دهند. ^۳ به زنان سالخورده نیز بیاموز که در زندگی و رفتار خود موقر و سنگین باشند، غیبت نکنند، اسیر شراب نشوند، و در اعمال نیک نمونه باشند، ^۴ تا بتوانند به زنان جوانتر یاد دهند که چطور شوهر و فرزندان خود را دوست بدارند، ^۵ عاقل و پاکدامن باشند، و کدبانویی شایسته و همسری مهربان و مطیع برای شوهر خود باشند، تا وابستگان و آشنایان ایشان، بهانه‌ای برای بدگویی از

۱:۲
۱ تیمو ۳:۶
تیط ۹:۱

۳:۲
۱ پط ۳:۳ و ۴

۵:۲
افس ۲۲:۵
کول ۱۸:۳
۱ تیمو ۱۴:۵

۸-۱:۲ در بیشتر کلیساها، گروههای سنی مختلف وجود دارد. این باعث می‌شود که کلیسا قوی شود؛ اما می‌تواند مشکل‌ساز نیز باشد. بنابراین پولس، تیطوس را در چگونگی کمک به گروههای مختلف مردم راهنمایی می‌کند. افراد مسن‌تر باید با سخنان و با الگو قرار دادن خود، جوانترها را تعلیم دهند. همه ایمانداران باید خوب زندگی کنند و همانطور که مقابل تعلیم غلط می‌ایستند، باید در برابر تأثیرات بت‌پرستی بر فرهنگشان نیز مقاومت کنند.

۵-۳:۲ زنان سالخورده‌ای که مدتی از ایمان مسیحی‌شان گذشته بود، می‌بایست مراقب زنان جوانتر که تازه مسیحی شده بودند، باشند تا ایشان بیاموزند که چگونه در خانه هماهنگی ایجاد کنند. امروز ما نیز به چنین چیزی احتیاج داریم. زنان و مادران جوانتر باید یاد بگیرند که مسیحی زندگی کنند یعنی با نمونه گرفتن از زنان خدا، شوهرانشان را دوست بدارند و از فرزندانشان نگهداری کنند. اگر شما در سنی یسمتی هستید که مردم چشم به شما دوخته‌اند، آیا می‌توانید مطمئن باشید که نمونه بودن شما باعث ترغیب ایمانداران شود تا طوری زندگی کنند که خدا را جلال دهد؟

۱۵:۱ بعضی از مردم، هر چیز اطراف خود را خوب می‌بینند، درحالی که دیگران بجز بدی چیزی نمی‌بینند. اختلاف آنها در چیست؟ روح ما صافی‌ای است که از طریق آن بدی یا خوبی را درک می‌کنیم. کسی که دل پاک دارد (کسانی که مسیح بر زندگی آنها کنترل دارد) یاد می‌گیرد که حتی در عمق بدی، خوبی را ببینند. اما مردمان شریر یاد می‌گیرند که حتی در عمق خوبی، بدی را ببینند. افکار خود را به سوی خدا و کلام او بر گردانید، آن وقت حتی در این دنیای شریر، بیشتر و بیشتر خوبی را در خواهید یافت. هر چیزی که انتخاب می‌کنید تا فکرتان را پر سازد، بر طرز فکر و عمل شما تأثیر می‌گذارد.

۱۶:۱ بسیاری ادعا می‌کنند که خدا را می‌شناسند و تولد تازه دارند. چگونه می‌توانیم بدانیم که حقیقت را می‌گویند؟ ما در این زندگی، بطور قطع نمی‌توانیم آنان را بشناسیم، اما با یک نگاه به شیوه زندگی‌شان می‌توان پی به ارزش آنها برد و می‌توان فهمید که آیا اولویتهای زندگی آنها در راستای ملکوت خدا هست یا نه. طرز زندگی ما، اعتقادات ما را بهتر بیان می‌کنند (مراجعه کنید به ۱ یوحنا ۴:۲-۶).

مسیحیان پیدا نکنند.^۶ همچنین، جوانان را نصیحت کن تا پرهیزگار و خرداندیش باشند.

^۷ تو خود نیز باید در هر کاری برای ایشان نمونه باشی؛ با اعمال نشان ده که حقیقت را دوست داری و نسبت به آن وفاداری.^۸ سخنان نیز باید منطقی و معقول باشد، تا کسانی که با تو جر و بحث می کنند، نتوانند از تو ایراد بگیرند، و خجل شوند.

^۹ غلامان را نصیحت کن که از دستورهای ارباب خود اطاعت کنند و بکوشند تا در هر امری رضایت خاطر ایشان را فراهم سازند؛ در مقابل گفته های ارباب خود نیز جواب پس ندهند؛^{۱۰} یادآوری کن که دزدی نکنند، بلکه در عمل نشان دهند که از هر جهت درستکار می باشند. با مشاهده رفتار شماست که مردم علاقه مند می شوند تا به نجات دهنده ما خدا ایمان بیاورند.

^{۱۱} هدیه رایگان خدا که همانا نجات واقعی است، اکنون در دسترس همه مردم قرار دارد.^{۱۲} با پذیرفتن این هدیه الهی، متوجه می شویم که خواست خدا از ما اینست که از زندگی بی بند و بار و خوش گذرانی های گناه آلود دست بکشیم و زندگی پاک و خدا پسندانه ای در این دنیا داشته باشیم.^{۱۳} اگر چنین زندگی کنیم، می توانیم با امید و اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای

۷:۲
۱ تیمو ۱۲:۴
۱ پتر ۳:۵
۸:۲
۱ پتر ۱۲:۲

۹:۲
افس ۵:۶

۱۰:۲
تیط ۳:۱

۱۱:۲
یو ۹:۱
۱ تیمو ۴:۲
۲ تیمو ۱۰:۱
۱۳:۲
یو ۱:۱؛ ۲۸:۲۰
روم ۵:۹
۲ پتر ۱:۱
۱ یو ۲۰:۵

دادن پیش از سخن گفتن نشأت می گیرد. اگر احساساتی و زودجوش و غیرمنطقی باشیم، و ضد و نقیض سخن بگوییم، احتمالاً به جای اینکه مردم را با حقیقت متقاعد سازیم، بحث به پا خواهیم کرد.

۹:۲ و ۱۰ برده داری در زمان پولس معمول بود. پولس در هیچ یک از نامه هایش، برده داری را محکوم نمی کند، اما برده ها و اربابان را نصیحت می کند تا مسؤولانه و با محبت با یکدیگر رفتار کنند (همچنین مراجعه کنید به افسسیان ۵:۶-۹). معیارهایی که پولس تعیین می کند، مربوط به هر نوع رابطه کارمند-کارفرما می شود. کارمندان نه فقط زمانی که کارفرما مراقب آنهاست، بلکه باید همیشه نهایت سعی خودشان را در کار بکنند و قابل اطمینان باشند. ادارات و شرکتها در همه کشورها، سالانه مبالغ هنگفتی به خاطر دزدی و اتلاف وقت کارمندان شان از دست می دهند. اگر همه کارمندان مسیحی، به نصایح پولس گوش فرا دهند، چه دگرگونی ای به وجود می آید! ۱۱-۱۴ قدرت لازم برای برخورداری از زندگی مسیحی، از عیسی مسیح صادر می شود. از آنجا که مسیح مرد و ما را از گناه رها کرد، ما از سلطه گناه آزادیم. او به ما قدرت و درک می دهد تا مطابق اراده خدا زندگی کنیم، و منتظر بازگشت او باشیم و به انجام کار نیک پردازیم.

۶:۲ این نصیحت که خطاب به مردان جوان بود، بسیار اهمیت داشت. در جامعه یونان قدیم، شوهر یا پدر، نقشی در پرورش نداشت بلکه فقط نقش عامل را ایفا می کرد. امروز بسیاری از مردان جوان در خانواده هایی بزرگ می شوند که وقتی در مقام پدر خانواده قرار می گیرند، مسؤولیت های خود را نسبت به فرزندان شان نادیده می گیرد. تعداد کمی از شوهرها و پدرها که در خانواده هایشان نمونه خوبی از یک زندگی مسیحی هستند، نقش بسیار مهمی در دادن الگو برای مردان جوان دارند، مردان جوانی که بیشتر نیاز دارند نحوه عمل را **بفهمند** تا سخن گفتن درباره آن را.

۶:۲-۸ پولس تیطوس را ترغیب می کند تا نمونه خوبی برای اطرافیان خود باشد تا دیگران اعمال خوب او را ببینند و از او تقلید کنند. زندگی او باعث خواهد شد که سخنانش نفوذ بیشتری داشته باشد. اگر می خواهید کسی به طریق معینی عمل کند، حتماً خودتان باید به همان طریق زندگی کنید. در اینصورت، استحقاق آن را خواهید داشت تا دیگران به شما گوش فرا دهند.

۸:۲ پولس به تیطوس توصیه می کند که آگاهانه و منطقی (معقول) صحبت کند تا از او انتقاد نکنند. چنین صحبت کردن، از مطالعه دقیق کتاب مقدس و گوش فرا

۱۴:۲

تث ۶:۷ ؛ ۲:۱۴

افس ۱۰:۲

۱ پطر ۹:۲

۱ یو ۷:۱

۱۵:۲

۱ تیمو ۱۲:۴

بزرگ و نجات دهنده مان عیسی مسیح با شکوه و جلال ظاهر خواهد شد.^{۱۴} او جان خود را در راه گناهان ما فدا کرد تا ما را از آن وضع گناه آلودمان آزاد سازد، و از ما قومی خاص برای خود بوجود آورد، قومی که دلی پاک داشته، مشتاق خدمت به مردم باشند.

^{۱۵} این حقایق را تعلیم ده و مؤمنین را به انجام آنها تشویق کن. هرگاه لازم دیدی، با قدرت و اختیار کامل ایشان را توبیخ و اصلاح نما. اجازه نده کسی سخنان تو را بی اهمیت انگارد.

۳- زندگی درست در جامعه

اطاعت از دولت

۱:۳

روم ۱۰:۱۳

۲:۳

افس ۳۱:۴

۲ تیمو ۲۵:۲

۳:۳

۱ قرن ۹:۶-۱۱

۴:۳

روم ۴:۲

تیط ۱۱ و ۱۰:۲

۵:۳

روم ۲۰:۳ ؛ ۱۶:۸

غلا ۱۶:۲ ؛ ۶:۴

افس ۹:۲

۶:۳

یول ۲۸:۲

روم ۵:۵

۷:۳

روم ۱۷:۸

^۳ به مسیحیان یادآوری کن که مقامات دولتی و مملکتی را اطاعت و احترام نمایند و همواره آمادۀ انجام کار نیک باشند.^۲ به ایشان بگو که دربارهٔ هیچکس بدگویی نکنند، و از نزاع و دشمنی پرهیزند و نسبت به همه بی آزار و مؤدب باشند.

^۳ ما نیز زمانی نادان و یاغی و گمراه و اسیر شهوتها و لذتهای ناپاک بودیم. زندگی ما پر بود از کینه و حسادت؛ همه از ما نفرت داشتند، ما نیز از همه متنفر بودیم.^۴ اما زمانی رسید که مهربانی و لطف نجات دهندهٔ ما خدا آشکار شد،^۵ و ما را نجات داد. او نه بخاطر خوبی و پاکی ما، بلکه فقط در اثر رحمت و دلسوزی که نسبت به ما داشت، ما را از گناهانمان شست و طاهر ساخت و بوسیلهٔ روح القدس، به ما تولدی تازه و حیاتی نو بخشید.^۶ در اثر کاری که نجات دهندهٔ ما عیسی مسیح انجام داد، خدا روح القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود،^۷ تا به

۳:۳-۸ پولس آنچه را که مسیح برای نجات ما انجام می دهد، بطور خلاصه بیان می کند. ما از یک زندگی پر از گناه بسوی زندگی که روح القدس آن را هدایت می کند، منتقل می شویم. نه فقط بعضی از گناهان ما، بلکه همه آنها پاک می شود. ما از حیات جاودانی با تمام نعمت های آن بهره مند می شویم. ما پری روح القدس را داریم و او مرتباً قلب ما را تازه می سازد. هیچیک از این اتفاقات به خاطر این نیست که ما خودمان آنها را بدست می آوریم یا شایستگی آنها را داریم؛ بلکه تماماً هدیه ای است از فیض خدا.

۴:۳-۶ هر سه شخصیت تثلیث در نجات شرکت دارند. خدای پدر براساس کار رهایی بخش پسرش، روح القدس را می فرستد تا گناهان ما را پاک سازد و مرتباً ما را احیا کند.

۱۵:۲ پولس به تیطوس گفت که همانطور که کتاب مقدس را در زندگی اش پیاده می کند، آن را تعلیم نیز بدهد. ما هم در صورت لزوم باید تعلیم بدهیم، تشویق کنیم و دیگران را اصلاح نماییم. اگرچه تعلیم خوب در کلاسها و گروههای کوچک یافت می شود، اما بیشتر تعلیمی که پولس به آنها اشاره می کند باید در کلاس «روابط شخصی و خانوادگی» آموزش داده شود. **۱ و ۲** ما در مقام مسیحی، در درجه اول باید سرسپرده عیسی خداوند باشیم، اما باید دولت و رهبران حکومتی را نیز اطاعت کنیم. مسیحیان فراتر از قانون نیستند، و حفظ قوانین مدنی فقط آغاز وظایف یک مسیحی است. درضمن، در کشورهای دموکراتیک، خدمت کردن و سهم داشتن در امور کشوری حائز اهمیت است (مراجعه کنید به یادداشت مربوط به اعمال ۲۹:۵ و رومیان ۱:۱۳).

لطف عیسی مسیح، در پیشگاه خداوند بی گناه بحساب بیاایم. اکنون می توانیم در برکات زندگی جاوید شریک شده، با اشتیاق در انتظار روزی باشیم که بطور کامل از این زندگی برخوردار خواهیم شد.^۸ این مطالب همه درست و صحیح می باشند. از اینرو، می خواهیم آنها را با تأکید به مسیحیان گوشزد کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو بپردازند، زیرا این امور برای همه انسانها خوب و مفید است.

۸:۳
تیط ۱۴:۳

اجتناب از مباحثات بی فایده

^۹ بر سر مسایلی که جوابی ندارند، بحث نکن. همچنین از جروب بحث بر سر عقاید و قوانین و احکام مذهبی یهود نیز خودداری کن، زیرا این بحثها نه فقط دردی را دوا نمی کند، بلکه به هر دو طرف نیز صدمه می زند.^{۱۰} اگر کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دوبار به او هشدار بده. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش،^{۱۱} زیرا چنین شخص، منحرف شده و در گناه غوطه ور است، و خودش نیز این را می داند.

۹:۳
۱ تیمو ۴:۱
۲ تیمو ۲۳:۱۶، ۱۴:۲
۱۰:۳
متی ۱۷-۱۵:۱۸
روم ۲۴:۱۶

آخرین سفارشهای پولس

^{۱۲} در نظر دارم «آرتیماس» یا «تیخیکوس» را نزد تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنجا رسید، هرچه زودتر به «نیکوپولیس» نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنجا بگذرانم.^{۱۳} تا حد امکان به «زیناس» و «اپلس» کمک کن تا به سفر خود ادامه دهند، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک ببین؛

۱۲:۳
اعما ۴:۲۰
۲ تیمو ۲۱، ۱۲:۴
کول ۹:۴
۱۳:۳
اعما ۲۴:۱۸

پولس می گوید: «گناهانش نشان می دهد که او خود را محکوم کرده است» (همچنین برای برخورد با این مشکلات در کلیسا، مراجعه کنید به متی ۱۸-۱۵:۱۸ و ۲ تسالونیکیان ۱۵:۱۴:۳).

۱۲:۳ شهر نیکوپولیس، در ساحل غربی یونان واقع بود. ارتیماس یا تیخیکوس قرار بود در جزیره کریت، کار را از تیطوس تحویل بگیرند. بنابراین تیطوس می توانست پولس را در نیکوپولیس ملاقات کند. تیخیکوس یکی از همراهان مورد اعتماد پولس بود (اعمال ۴:۲۰؛ افسسیان ۲۱:۶؛ کولسیان ۷:۴). تیطوس می بایست هرچه زودتر جزیره را ترک می کرد، چون سفر دریایی در زمستان خطرناک بود. ۱۳:۳ اپلس، واعظ مشهور مسیحی، از اهالی اسکندریه در آفریقای شمالی بود که در افسس مسیحی شد. او را پرسکلا و اکیلا آموزش دادند (اعمال ۲۴:۱۸-۲۸؛ اقرنتیان ۱۲:۱).

۱۱-۹:۳ پولس همانطور که تیموتائوس را آگاه کرده، به تیطوس نیز گوشزد می کند که به خاطر سؤالات احمقانه وارد بحث نشود (۲ تیموتائوس ۱۴:۲). منظور این نیست که از مطالعه، بحث کردن و بررسی تفسیرهای مختلف از قسمت های مشکل کتاب مقدس خودداری کنیم. منظور پولس نزاع های بیهوده است نه بحث های سازنده که منتهی به حکمت می شود. وقتی بحث های احمقانه اوج می گیرد، بهترین کار این است که مسیر بحث را تغییر دهید یا مؤدبانه عذر خود را برای شرکت در مباحثه بخواهید.

۱۱-۹:۳ وقتی شخصی باعث تفرقه می شود به طوری که اتحاد کلیسا مورد تهدید واقع شود، باید به او اخطار داد. اخطار دادن نباید جابراانه باشد، بلکه باید طبیعت تفرقه انگیز شخص را تصحیح کند و دوباره او را به جامعه کلیسایی باز گردانند. کسی که نمی خواهد اصلاح شود، بهتر است از اجتماع کلیسا به دور باشد. همانطور که

۱۴:۳
روم ۱۳:۱۲
فیل ۱۱:۱
تیط ۸:۳
۲ پتر ۸:۱
۱۵:۳
کول ۱۸:۴

^{۱۴} تا به این ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری و انجام کارهای نیک کوشا باشند و زندگی خود را بی‌ثمر سپری نکنند.
^{۱۵} همهٔ دوستان من به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به دوستان مسیحی ما در آنجا سلام برسان. فیض خداوند با همهٔ شما باد.

تیطوس را برای خدمت آماده می‌کرد، رهبران جوان را برای کار خدمت آماده کنند، این نامه‌ها الگوی خوبی را ارائه می‌دهند. برای کسب راهنمایی‌های عملی درباره رهبری کلیسا و برای حل مشکلات، دستورالعمل‌های قیدشده در این نامه‌ها را به دقت مطالعه کنید.

۱۵:۳ نامه‌های پولس به تیطوس و تیموتائوس، معرف خاتمه کار نگارش نامه‌های پولس و انتهای زندگی و خدمتش است. این نامه‌ها امروز برای ما گنجینه‌هایی غنی هستند چون برای رهبری کلیسا، اطلاعات حیاتی به ما می‌دهد. اگر مشایخ، شبانان و دیگر رهبران مسیحی بخواهند در پیروی از پولس که تیموتائوس و